

Stockholms länsfängelse, der Thor äfven då varit anstald, sedermera
nådare fängelse. Thor lärde under denna tid känna Andersson.

Kort efter det Andersson tillfälligt skref Andersson till Thor
ett bref med förfrågan, huruvida Andersson kunde få låna 10 kronor,
som Andersson sade sig behöfva till hyra, och uppger Andersson
i brevet sin bostad och begärde, att Thor måtte möta Andersson
utanför fängelset vid något tillfälle för att öfverlämna penningarna
till Andersson. Thor tyckte synd om Andersson och be-
slöt sig för att till honom utlåna beloppet och på utsatt tid öf-

Ons- 24 Februari 4.

lämna Thor penningarna. Den 11 och den 22 dennes ingäfvos
mycket tacksam för Thor till öfverståthållare Ämbetet rapporter

Andersson, Olivia Sofia;

Andersson, Albert Birger Emil; och

Andersson, Gustaf Arvid. Nisse Jansson föröfvat åtskilliga bedrägeribrott och

enligt och erkänt hon matt hon erkänt ytterligare brott.
försägenhet. Sedan Andersson uttalat detta *Andersson* om icke
Thor önskade stifta närmare bekantskap med Nisse Jansson. Thor

de:
Andersson hade ingenting häremot. Andersson lofvade då att hon skulle skriva
till Jansson. Någon tid härefter skref Andersson ämne till
Thor och bad att Thor skulle besöka Andersson i dennes bostad.

Thor besökte då Andersson i bostaden. Andersson begärde nu af
Thor få låna 40 kronor, och behöll hon af Thor dessa penningar
till låna. Andersson berättade ämne till Nisse Jansson och tyck-

te, att han kunde bli till nytta åt Thor. Thor hade in-
genting häremot. Andersson uppger nu att Jansson var anstald i
ångfartyget "Stora Svea", hvilken ått var uti en ått för

Andersson okänd ort. Han berättade, att i båtens re-
gistris kontor här i staden finnes en person anstald och denne,
hvars namn var Olle. Olla Jansson berättade, att Olla skulle

Andersson nu hänvända sig till honom med förfrågan till Jansson.
Någon tid härefter skref Thor ett bref från Nisse Jansson.

Brevet var af innehåll, att Thor har angående de omständigheter
Andersson erhållit under hvilka brotten utöfvats berättat

närmare bekantskap följande:
Under tiden från hösten 1899 till på

Andersson berättade våren 1900 eftjenade hustru Andersson &

Andersson berättade våren 1900 eftjenade hustru Andersson &

Andersson berättade våren 1900 eftjenade hustru Andersson &

Andersson berättade våren 1900 eftjenade hustru Andersson &

vet. Stockholms länsfängelset, der Thor äfven då varit anstald, sexmå-
 naders fängelset. Thor lärde under denna tid känna Andersson.
 Kort efter det Andersson frigifvits, skref Andersson till Thor
 ett bref med förfrågan, huruvida Andersson kunde få låna 10 kro-
 nor, som Andersson sade sig behöfva till hyra; och uppgaf Anders-
 son i brefvet sin bostad och begärde, att Thor måtte möta Anders-
 son utanför fängelset vid något tillfälle för att öfverlemnna pen-
 ningarne till Andersson. Thor tyckte synd om Andersson och be-
 slöt sig för att till henne utlåna beloppet och på utsatt tid öf-
 verlemnade Thor penningarne till Andersson. Andersson visade sig
 mycket tacksam för Thors tillmötesgående; och uppgaf Andersson
 helt flyktigt vid detta tillfälle, att hon kände en maskinist
 vid namn Nisse Jansson. Hon beskref denne vara en mycket ordent-
 lig och skötsam man med 2000 kronors årlig inkomst och dessutom
 förmögenhet. Sedan Andersson omtalat detta, frågade hon om icke
 Thor önskade stifta närmare bekantskap med Nisse Jansson. Thor
 hade ingenting häremot. Andersson lofvade då att hon skulle skrif-
 va till Jansson. Någon tid härefter skref Andersson ånyo till
 Thor och bad att Thor skulle besöka Andersson i dennas bostad.
 Thor besökte då Andersson i bostaden. Andersson begärde nu af
 Thor få låna 40 kronor; och erhöill hon af Thor dessa penningar
 till låns. Andersson började ånyo tala om Nisse Jansson och tyck-
 te, att han kunde blifva en bra fästman åt Thor. Thor hade in-
 genting häremot. Andersson uppgaf nu att Jansson var anstald å
 fångfartyget "Stora Svea", hvilken båt då var ute på sjön å för
 Andersson okänd ort. Men Andersson förklarade, att å båtens re-
 gistrerings kontor här i staden finnes en person anstald och denne,
 hvares namn var Olle, kände Janssons adress, och till Olle skulle
 Andersson nu hänvända sig för att afsända brefvet till Jansson.
 Någon tid härefter ankom till Thor ett bref från Nisse Jansson.
 Brefvet var af innehåll, att Jansson genom sin goda vän Sofia
 Andersson erhöillit kännedom om Thor, och var han villig stifta
 närmare bekantskap med Thor för att eventuelt ingå äktenskap.
 Thor omtalade nu för Andersson, att Thor erhöillit bref från Jans-
 son. Andersson rådde henne till att genast skriva svar på bref-

vet. Det gjorde också Thor, men då hon icke hade någon uppgift
 å Janssons adress, tyckte hustru Andersson att det vore lämpligt
 gast att Andersson ~~lämnade breivet till Olle, så skulle han nog~~
 sköta om att det komme fram till Jansson. Thor lämnade breivet
 till Andersson. Derefter erhöil Thor åtskilliga bref från sin
 fästman Nisse Jansson. De bref hon erhöil voro försedda med fem-
 öres frimärken och afstampade i Stockholm, hvilket Andersson
 förklarade sålunda, att Jansson icke vågade skriva direct till
 Thor, utan sande han dem till sin vän Olle, hvilken åtagit sig
 att skicka brefven på posten till Thor; och uppgaf Andersson
 dessutom, att Jansson icke heller ännu vågade stiga i land i
 Stockholm af fruktan att blifva anhållen af polisen, hvilken
 sökte efter Jansson såsom misstänkt hafva brottsligen af Anders-
 son mottagit penningar vid de tillfällen då Andersson förut
 gjort sig skyldig till bedrägeribrott. Andersson förklarade emel-
 lertid, att Jansson var en mycket hederlig man och icke mottagit
 några penningar alls af Andersson. På så sätt fortgick skrift-
 vexlingen mellan Thor och den förnente fästmannen ända till i
 sistlidne Januari månad. Då Thor tillsporde Andersson om icke
 Thor snart kunde få träffa sin fästman, hade Andersson alltid nå-
 gon förklaring hvarför de icke kunde träffas. Ibland uppgaf hon
 att Jansson var utomlands och i bland, då han någon gång var här
 i staden, att han då icke för polisen vågade gå i land. I ett
 af ofvannämnde bref från Nisse Jansson hade Thor såsom gifva af
 honom erhållit 200 kronor, i ett annat hade hon erhållit ett fo-
 tografi, som skulle föreställa Jansson, och i ett tredje hade
 Thor erhållit 30 kronor för inköp af en förlofningsring.

I något af brefven från Jansson uppgaf denne, att han fått
 af Andersson veta, att hon vore skyldig en herr Hedman ett stör-
 re penningebelopp; och anhöll Jansson, att Thor måtte skaffa An-
 dersson penningar att återbetala detta belopp för Andersson, hvar-
 efter Jansson, så snart han kunde träffa Thor, ~~från banken, der~~
 Jansson hade 15000 kronor inestående, uttaga ~~det be-~~
 lopp som Thor kunde hafva försträckt Andersson och återbetala
 till Thor hvad hon sålunda kunnat betala för Andersson. Äfvenså

hade det skrivits i en del af brefven, att Andersson sjelf vore förmögen, ehuru hon icke hade sin förmögenhet tillgänglig ännu, ty hon skulle få ärfva två egendomar Kollinge och Singamåla efter en moster, som då ännu lefde. Äfven Andersson sjelf omtalade för Thor, att Andersson skulle få ärfva egendomarne efter sin moster Karin Olsdotter i Kollinge. Denna hade dessutom med varm hand skänkt Andersson 26000 kronor, som skulle till Andersson utbetalas så snart hon vunnit boskilnad med sin man. Andersson visade flere bref från Kollinge, i hvilka det omnämndes, att Andersson skulle få ärfva egendomarne Kollinge och Singamåla efter Karin Olsdotter; och fanns det äfven nämndt i en del af brefven, att Andersson före Karin Olsdotters död skulle erhålla 26000 kronor. Vid ett tillfälle under sistlidne höst framvisade Andersson för Thor en domstolshandling af innehåll att Karin Olsdotter testamenterat egendomarne Kollinge och Singamåla till Andersson och dessutom skänkt henne 26000 kronor.

Thor hade på så sätt blifvit öfvertygad om att såväl hennes förmente fästman som Andersson vore förmögna personer och att det icke vore någon risk att låna Andersson penningar till betäckande af Anderssons skuld till Hedman. Thor, som icke sjelf egde några penningar annat än sin lön, hade anskaffat penningar genom att af andra personer sjelf låna penningar. Det hade lyckats henne att på sätt anskaffa 3020 kronor, dem Thor personligen öfverlemnade till Hedman i afräkning å Anderssons skuld till Hedman. Thor hade dessutom till Hedman lemnat ^{andra} penningar, som Thor emottagit af Andersson; och återstode det nu endast något öfver etthundra kronor å Anderssons meranämnda skuld till Hedman. Thor hade emellertid tecknat sig såsom borgen å Anderssons skuldförbindelse till Hedman, hvarför Thor ansåge sig skyldig betala äfven det som återstode.

Då Thor icke kunnat anskaffa mera penningar, begärde Andersson att af Thor få låna samtliga ofvan angifne kläder och öfrige saker för att belåna dem och derefter återställa dem till Thor. Andersson hade emellertid icke till Thor återställt något af hvad hon sålunda erhållit till låns.

Hustru Andersson har vid förhör af kommissarien Mogren i igenkännt gatorna och förklarar sig villig utlösa de nämnda närvaro af detektivkonstaplarna Johan Petter Frick och Joel Teodor Åkerström erkänt, att hon under omständigheter, som Thor angifvit bedrägligen frånhändt henne dels 3020 kronor i penningar dels ock samtliga i Thors angivelse omnämnde kläder och öfrige saker. Han erkänt, att han skrivit en del bref åt Andersson efter Anderssons diktamen i Karlssons bostad. Karlsson kunde ej så noga Hustru Andersson har förklarar, att den uppgifne fästmannen varit, till han började med detta, men det var för flere år sevore en fingerad person. Andersson hade sjelf dikterat de bref som Andersson, hvilken Karlsson ej kände, hade emottagit honon hon erhållit från den förmente fästmannen, hvilka bref skrivits af förra jernvägsbokhållaren Albert Birger Emil Karlsson, boendestället i huset n:o 39 Bergsgatan 4 trappor upp. De bref Thor skrivit, hade Andersson emottagit, brutit och läst; och hade Andersson på så sätt haft ganska lätt besvara brefven utan att det misstänkts något af Thor.

På fråga, om Andersson icke användt någon annan person att skriva brefven till Thor än Karlsson, förnekade Andersson detta, men uppgaf, att en vaktmästaren i Rådetsruv Rätten vid namn Bouvin i Karlssons bostad skrivit dels en del reverser åt Andersson, dels ock några bref, deri omnämndes att Andersson skulle få ärfva egendomarne Kollinge och Singamåla. Andersson vidhöll dock, att hon till skrivandet af dessa bref vanligen anlitat ock i början hade Karlsson af Andersson erhållit 3 kronor för hvarje kände man, dem hon derom emottagit ute å gatorna här i staden. Andersson har uppgifvit, att hon belånat de saker hon erhållit till låns af Thor å följande ställen och mot nedannämnde gävarande brefven: och har Karlsson, som satta i tillfälle se belegg, nemligen: Båda klädningarne, kjolen och damuret i ett parti den 23 sistlidne Januari hos pantlånaren Johan Albert Eriksson, n:o 43 Westmannagatan mot 20 kronor; guldringen hos samma pantlånare den 8 sistlidne December mot 18 kronor; och borden vid Bouvin, boende n:o 89 Å Gamla Kungsholmsbrogatan, har äfven skrivit hört och berättat följande: n:o 46 Uplandsgatan, mot 1 krona.

Vid något tillfälle 1902 eller i början af 1903 blif Bouvin Andersson uppgaf vidare, att hon hade de tre silfverskedarbekant med hustru Andersson uppsatta i förra jernvägsbokhållaren Karlssons bostad. På begäran af Andersson hade Bouvin Allt det Thor sålunda frånhända godset har anträffats å skrivit en del reverser åt Andersson. Dessa reverser, som voro ställen som Andersson uppgifvit och igenkännts af Thor, hvilken å ganska höga belopp, undertecknade Andersson sjelf och bevittnades nämnteckningen af Karlsson och Bouvin. Äfven skref Bouvin

Allt det Thor sålunda frånhända godset har anträffats å skrivit en del reverser åt Andersson. Dessa reverser, som voro ställen som Andersson uppgifvit och igenkännts af Thor, hvilken å ganska höga belopp, undertecknade Andersson sjelf och bevittnades nämnteckningen af Karlsson och Bouvin. Äfven skref Bouvin

Allt det Thor sålunda frånhända godset har anträffats å skrivit en del reverser åt Andersson. Dessa reverser, som voro ställen som Andersson uppgifvit och igenkännts af Thor, hvilken å ganska höga belopp, undertecknade Andersson sjelf och bevittnades nämnteckningen af Karlsson och Bouvin. Äfven skref Bouvin

vin på Anderssons begäran en del bref af innehåll att Andersson skulle igenkännt sakerna och förklarar sig villig utlösa dessa teckningar som äro belånade. Andersson förklarade, att hon icke ville Silfverskedarne hafva utlemnats till Thor utan lösen.

Förutnämde förre jernvägsbokhållaren Karlsson har vid förhöret erkänt, att han skrivit en del bref åt Andersson efter Anderssons diktamen i Karlssons bostad. Karlsson kunde ej så noga minnas, när han började med detta, men det var för flere år sedan. Andersson, hvilken Karlsson då ej kände, hade anmodat honom att skriva bref åt henne; och hade Karlsson förklarar sig villig härtill. Brefven voro alla af ungefär samma innehåll. De innehöll hufvudsakligen att "allt skulle bli bra" så snart brefskrifvaren kunde träffa den till hvilken brefven ställes. Äfven framhölls det i brefven att Sofia Andersson vore förmögen liksom äfven brefskrifvaren. På Anderssons begäran undertecknade Karlsson son brefven "Nisse". Karlsson förklarade, att han icke miss-tänkt att Andersson kunnat genom användande af dessa bref tillnärma sig några penningar, men ej heller hade han tänkt på hvar till de skulle användas. Karlsson skref aldrig någon adress och Andersson omtalade ej heller hven som skulle erhålla brefven, hvarför Karlsson icke visste hvar Andersson gjort af brefven.

I början hade Karlsson af Andersson erhållit 3 kronor för hvarje brev han skrivit, men längre fram erhöll han endast 2 kronor.

Thor har å detektivstationen öfverlemnat en del af de ifrå-gavarande brefven; och har Karlsson, som satts i tillfälle se till dessa bref, dervid förklarar, att han skrivit samtliga dessa bref. Vidare Åtgärd har icke vidtagits mot Karlsson och Bouvin.

Extra väktmästaren vid Stockholms Rådstufvu Rätt Gustaf Arvid Bouvin, boende n:o 29 A Gamla Kungsholmsbrogatan, har äfven blifvit hörd och berättat följande:

Vid något tillfälle 1902 eller i början af 1903 blef Bouvin bekant med hustru Andersson uppe i förutnämde förre jernvägsbokhållaren Karlssons bostad. På begäran af Andersson hade Bouvin skrivit en del reverser åt Andersson. Dessa reverser, som voro så ganska höga belopp, undertecknade Andersson sjelf och bevittnades namnteckningen af Karlsson och Bouvin. Äfvenså skref Bou-

vin på Anderssons begäran en del bref af innehåll att Andersson skulle få ärfva egendomarne Kollinge och Singamåla. Brevet dagtecknades "Kollinge den etc." Andersson förklarade, att hon icke ville att Karlsson skulle skriva dessa bref, ty hon önskade "annan stil" i dessa bref. Bouvin undertecknade aldrig brevet, och sedan de färdigskrivits, lmnade han dem till Andersson och erhöi i betalning hvarje gång 2 kronor. Han misstänkte icke att Andersson kunde använda vare sig dessa bref eller reverserna i bedrägligt syfte. Bouvin ansåg, att han på så sätt kunde hafva skrivit omkring sex bref åt Andersson.

Slutligen har hustru Andersson uppgifvit, att hon af Handels- och Fabriksaktiebolaget Bröderne Ljunggren förhyrt en del möbler. Af dessa möbler hade hon lemnat en skänk, en divan, en trymå, ett matbord och sex stolar till i huset n:o 56 Uplandsgatan boende handlanden Edvard Rahmberg i afräkning å en penningsskuld som Andersson haft till Rahmberg. Dessa möbler värderades till 395 kronor och skulle med detta belopp Anderssons skuld till Rahmberg förminska.

Rahmberg har vid förhör förklaradt, att Andersson af honom lånat penningar till belopp af något öfver 1000 kronor. Rahmberg förklarade emellertid, att han dels återfått penningar och dels möbler af Andersson så att hon betalt hela sin skuld till Rahmberg; och ville Rahmberg därför icke angifva Andersson för något bedrägligt förfarande mot Rahmberg. Rahmberg förklarade vidare, att han vore villig till Bröderne Ljunggren återlämna möblerna mot lösen af 395 kronor.

Någon vidare åtgärd har icke vidtagits mot Karlsson och Bouvin.

De hafva om sig uppgifvit:

Karlsson: att han är född den 19 September 1845 i Vestra Löfeta församling af Vestmanlands län, son till kommissionslandtmätaren Karl August Karlsson och dennes hustru Amalia, född Karlsson, gift, skriven i Kungsholms församling och boende n:o 27 Bergegatan; samt

i Storkyrkoförsamlingen

Bouvin: att han är född den 11 September 1871, son till

vaktmästaren Anders Gustaf Bouvin och dennes hustru Maria Karolina, född Ringvall, ogift, skrifven i Kungsholms församlin och boende n:o 49 a Gamla Kungsholmsbrogatan.

Målet angående hustru Olivia Andersson förekommer till förnyad behandling inför Stockholms Rådstufvu Rätts Fjerde Afdelning Lördagen den 27 ^{25 Februari} dennes klockan 11 förmiddagen. Stockholm som ofvan.

B. Brogren.

I går häktades arbetskarlen Axel Helmer

Henrik Söderhäll för misshandel å i tjänst

örning stadd polismen.

Konstapeln N:o 359 Johannes Lönnqvist

har rapporterat följande:

Måndagen den 28 dennes klockan 2,30 eftermiddagen, så Lönnqvist å Vermdögatan anhållit nu häktade byggnadsarbetaren Klas Arthur Carlsson för fylleri och denne gjort våldsamt motstånd samt flera okända män fattat tag i Carlsson och fört denne in å tomten N:o 6 Vermdögatan, Söderhäll inne å sagda tomt kastat ett fruset jordstycke mot Lönnqvist, hvilket träffat Lönnqvist i hufvudet, så att ett sår uppstått.

Söderhäll har förnekat, att han kastat det frusna jordstycket på Lönnqvist, men erkänt, att han vid tillfället uppehållit sig å platsen ifrå-

Arbetskarlen Anders Gustaf Spångberg, boende

N:o 25 B. Nyterrgsgatan, och mureribandläggaren

Carl August Höggberg hafva sammankommit och

erklarat, att de vid tillfället sett en man, som

till alla delar liknar Söderhäll kasta ett fruset

jordstycke mot konstapeln Lönnqvist.